

Forslag til forespørgselsdebat om Inatsisartuts holdning til at indføre juridisk abort som en mulighed med henblik på, at vi ikke tvinger mænd ind i en forældrerolle.

(Medlem af Inatsisartut, Anna Wangenheim, Demokraterne)

Svarnotat

(Naalakkersuisoq for Børn, Unge, Familier og Sundhed)

Tak til Anna Wangenheim for dette forslag til en spændende debat om de etiske dilemmaer i muligheden for at indføre juridisk abort for mænd.

At blive forælder til et barn er et stort ansvar – måske det største man kan påtage sig som voksen. Det er også et delt ansvar mellem de to mennesker, der er forældre til barnet. Uanset om man danner par eller ej. En kvinde har ret til abort indtil 12. uge, mens en mand ikke har samme mulighed for at fravælge eller tilvælge forældreskabet. Dette kan ses som et udtryk for uligestilling, hvor en kvinde får en ret som manden ikke har adgang til – endda om et livsændrende forhold.

Der er endnu ikke ét land i verden, der har indført juridisk abort for mænd. Man kan spørge sig selv hvorfor, når nu der ellers er så stort et fokus på ligestilling og opgør med traditionelle kønsroller. Hvorfor skal manden ikke have mulighed for at vælge barnet fra, når kvinden kan?

Debatten er dog mere nuanceret. Hvad med barnets ret til at kende sine forældre, sit ophav og sin kultur? Og hvad med barnets tarv? I en drøftelse af muligheden for juridisk abort må vi ikke kun se på forholdet mellem manden og kvinden. Vi må også huske dem, det hele drejer sig om: børnene. Fraværet af en far kan være psykisk belastende for børn. For mange børn er vokset op som juridisk faderløse. Vi ved, at det har haft store personlige konsekvenser for børnene. Men vi har også udviklet os som samfund. Spørgsmålet er, om vi ønsker at åbne op for nye generationer af juridisk faderløse med de psykiske og økonomiske konsekvenser, det medfører?

Et forslag om juridisk abort tilsigter en øget ligestilling mellem kvinder og mænd. Det vurderes imidlertid i praksis at virke modsat.

Ved en juridisk abort vil der stadig være et barn, der bliver født og skal forsørges. Det er hårdt at være alene om omsorg og forsørgelse for et barn. Hvem skal betale for dette? Barnet, moderen og det offentlige.

Det kan blive vanskeligt at fastsætte en tidsmæssig ramme for muligheden for en juridisk abort.

Der vil være situationer, hvor manden måske indledningsvist ønsker sig et barn, men undervejs i graviditeten ombestemmer sig. Eller situationer, hvor graviditeten først erkendes, efter abortmuligheden er udtømt. Det vil jo skabe en ny uligestilling hvis manden kan fraskrive sig barnet på et tidspunkt, hvor kvinden ikke kan.

Naalakkersuisut ønsker, at alle børn i vort land skal have en god og tryk start på livet. Dette er imidlertid ikke altid givet, blot fordi der er to forældre. Men hvor går de etiske grænser? Er det etisk mest forsvarligt, at et barn ikke skal forholde sig til en far, der alligevel ikke ønsker barnet?

Eller er det etisk mest forsvarligt at fastholde, at alle børn har ret til at vide, hvem begge forældre er, og at en mand ikke skal kunne løbe fra sit ansvar på bekostning af barnet?

Det er en svær drøftelse og Naalakkersuisut ønsker Inatsisartut en god og respektfuld debat.